

støttelse — og jeg tror at kunne sige, at skal den være tilstrækkelig til Barnets og Kvindens Udkomme, er de 3 Kr., som er satte i Parentes her i Forslaget, maaske kun Halvdelen af det, der vil blive normeret —, men dertil kommer alle de Understøttelser, som vil tilfalde Kvinder, som vil paaberaabe sig deres Ret til Understøttelse i de 6 Uger, der gaar forud for Barnets Fødsel. Jeg tror at turde sige, at heller ikke vi Kvinder er Engle; vi vil lige saa fuldt som Mændene benytte os af de Rettigheder, som en Lov om Understøttelse giver os; har en Kvinde Ret til at faa Understøttelse i 6 Uger forinden Barnets Fødsel, saa vil ogsaa de fleste komme og kræve denne Understøttelse. Statskassen vil saaledes faktisk komme til at yde hver Kvinde, der vil og kan gøre Krav gældende efter denne Lov, 12 indtil 15 Ugers Understøttelse med et fast normeret Beløb om Dagen.

Dertil kommer yderligere alle de Misbrug, en saadan Lov giver Anledning til, og jeg kan sige, at hvor en Lov giver Adgang til Misbrug, der vil Loven ogsaa blive misbrugt; det har vi sørgelige Erfaringer for fra de Understøttelseslove, vi har gennemført og set udført i Praksis, og det vil ikke blive bedre med denne. Tænk f. Eks. paa en Husassistent, som ikke kan nyde godt af Lovens Bestemmelser, idet hun ikke arbejder i en industriel Virksomhed og heller ikke falder ind under dens § 7, idet hun ikke er gift. Naar hun skal have et Barn og ser, at hun er udelukket fra at faa Understøttelse, vil hun selvfølgelig med den Adgang til Misbrug, Loven giver hende, nogle Maaneder før Barnet fødes, gaa ind paa en Fabrik; og naar saa det Tidspunkt kommer, da hun skal have Barnet, ja, endda 6 Uger forinden, kan hun nedlægge Arbejdet og i 12—15 Uger faa Understøttelse af Staten! Tænk paa, hvad yderligere Udgifter saadanne Misbrug vil paaføre Staten.

Dernæst er der den Bestemmelse i § 7, som jeg nævnte, hvorefter ikke alene de Kvinder, der er ansatte i industrielle Virksomheder, men ogsaa alle gifte Kvinder, som blot er Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, og som kan faa en Lægeattest for, at de bør nedlægge Arbejdet eller lade være at udføre Husgerning, har Krav paa Understøttelse. Jeg spørger de ærede Medlemmer, der vil gaa med til Gennemførelsen af en saadan Lov, om de har tænkt paa, hvilken Adgang til Misbrug alene den Paragraf giver, og hvilke Udgifter den vil medføre for

Statskassen. Hvem vil kunne kontrolere, om en Kvinde, der er gift og i øvrigt opfylder Betingelserne, har Lægeattest o. s. v., virkelig undlader at udføre sit Arbejde indenfor Hjemmets fire Vægge, medens hun oppebærer Understøttelsen? — Og naar der endelig skal være Tale om at understøtte Kvinder i den Situation, saa forstaar jeg ikke, hvorfor det udelukkende skal være de Kvinder, der er ansatte i industrielle Virksomheder, og saadanne, hvem Ret til Understøttelse hjemles i Forslagets § 7.

Endelig kommer vi til den anden Side af Medaillen, det er Virkningen for Kvindernes Vedkommende. Denne vil, som jeg før sagde, sikkert først indtræde ad Aare, men saa vil den ogsaa faa saa meget stærkere Bagslag for Kvinderne. Naar nemlig Natarbejde skal være forbudt Kvinderne, naar det skal være dem forbudt at arbejde 6 Uger efter Barnefødselen, og naar de skal have Lov til at nedlægge Arbejdet 6 Uger, ja, indtil 9 Uger før deres Nedkomst, vil Følgen deraf let blive, dels at de Kvinder, der er ansatte ved Natarbejde, bliver afskediget, dels at Kvinderne — grundet paa den lange Fraværelse — for Arbejdsgiverne vil blive saa ustadig og usikker en Arbejdskraft, at de efterhaanden vil glide ud til Fordel for Mændene. Det, jeg her fremfører, er ikke — som man maaske bagefter vil bebrejde mig — et Arbejdsgiverstandpunkt; det er udelukkende et Standpunkt som Kvinde. Naar Kvinden vil gaa ind i Konkurrencen med Manden og arbejde Side om Side med Manden, og man saa alligevel vil vedtage Beskyttelseslove for Kvinden, fordi man erkender, at Kvinden ikke har den Fysik, som Manden har, og ikke kan taale det Arbejde, som Manden kan taale, saa vil det gaa saaledes, at Kvinderne efterhaanden glider ud, navnlig naar man efterhaanden kommer ind paa Ligelønsprincippet; man vil da foretrække at tage Mænd som Arbejdskraft.

Nu ved jeg vel, at der er mange Idealister og mange Moralister til, ogsaa i dette høje Ting, der vil sige: Ja, men var det ikke det bedste? Var det virkelig nogen Ulykke, om Kvinden gled ud af Selverhvervet og Erhvervet udenfor Hjemmets fire Vægge? Nej, i og for sig vilde det ikke være nogen Ulykke. Men man maa huske paa, at der er saa mange Tusinder, ja, Titusinder af Kvinder flere end Mænd, og at Tusinder og Titusinder af Kvinder skal forsørge sig selv og maaske ogsaa deres paarørende og Slægtninge. Alle Kvinder kan ikke være gifte og have